

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

I ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

carentes. Honor: cultura: obſeruatiā Vir. enei. viij. Semper honore meo: ſemper celebrabere donis. Honeſtas & honeſtitudo in vno ſcato accipi poſſunt: teſte Marcel. Vnde & Actiū refert dixiſſe in Mymidonib⁹. Tua honeſtitudo danaos decipit diu.

Horna vina. Require in diſtione hornus

Honotinus. Regre in diſtione hornus.

Hornus & hornotin⁹ in vno ſcato dici pōt: hoc eſt vni⁹ anni: teſte Acrone ſup illud Hora. ſermo. xvi. Cū pater ipſe dom⁹ palea porreſc⁹ in horna. Idē Sergius in Donatū. Noni⁹ aut non vnius anni hornū: ſed anni illius interpret⁹ eſt. Vnde & Luciliū induc⁹ li. xxviij. ita dicentē. Vtrū anno: an horno te adſuleris. Ar yō Porphyrio: hornum hui⁹ anni expoſuit. vñ ſup illud Horatiū in Epodo. Et horna dulci vina p̄ mens dolio: ait. Horna vina dicūtur hui⁹ anni Et hęc mihi magis placet interpretatio.

Horticellus. Require in diſtione hortus

Hortor cōe bñ eſt: teſtibus Probo & Priſ. Antig. cū (vt ſcribit Noni⁹) etiā hortor. tas protulere.

Horto. Require in diſtione hortor

Hortulus. Regre in diſtione hortus.

Hortus ſecūdi ordinis diſſerentię cauſa ab ortus quarti cū aſpirato initio ſcribi cōſuevit. Mar. Aut Corcyreti ſunt hęc de frondibus horti. & format p̄ diminutionē hortulus & horticeſ⁹. Vñ in legēda ſancti Nicomedis legi⁹. Corpus eius collectū & perductū ad horticeſiū ſuū: ſepultū eſt iuxta muros via Nomentana. Carul. talis invario ſolet diuitis dñi hortulo ſtare ſloſ hiacynthinus Romul⁹. Hortulus iſte parit fructum cum flore.

Hospes. Require in diſtione hoſpitor

Hospita. Require ibidem.

Hoſpitor cōe verbū eſt. hoſpes cōis gen. eſt: teſte Priſci. qđ tñ triū gener⁹: nōnulli eſſe voluerunt ideo: qđ hoſpita neutrū p̄ſale habet. qđ tñ ſm analogiā facere deberet hoſpitia. ſicut diues diuitia. Qui. li. Met. xv. Nec in hoſpita taſta crotonis. Idē lib. heroidum. Sed me mea fata trahebant. Hoſpita ſœminea pellere caſtra manu Statius li. thebai. iij. Accipies ſeſſuſq; libēs iteg; hoſpita p̄das: ſlumiā. Lucre. li. i. Duc age per Scythię populos. per in hoſpita ſyrtis: littora. Vgutio dedinat hoſpit⁹ hoſpita hoſpitū. Comperit etiā ſœ. gñis hęc hoſpita. Vir. li. enei. vi.

Bellum o terra hoſpita portas. Hoſpes et eum qđ hoſpitio recipit: & qui recipitur deſignare habet. vt in Caprum tradit Agreū⁹.

Hoſticus. Require in diſtione Hoſtis

Hoſtilis. Require ibidem.

Hoſti cōis ge. eſt: & pduellio dñ. Inde hoſtilis & Hoſticus. Vir. Indutoſq; iubet trūcos hoſtilib⁹ armis. Hora. ſermo. ix. Hūc neq; dira venena

nec hoſticus aufert enſis. Nōnunq; hoſtis p̄grius vocat⁹: vt Macrobius teſtat⁹ & Feſtus

H ante V

Huber aſpiratōe principij annotat⁹: teſte Apule. & (vt ait) ab vō quod pluere ſcat deriuat⁹: & cōis gñis eſt: teſte Priſ. lib. v. vel trium generū. vt idem auctor tradit li. viij. Pro māma autem neutrū tñ generis eſt.

Hudus. Require in diſtione Humidus

Hulcus & helcus in recto veteres p̄tulerūt. Et ſ diſtat a vulnere: qđ (vt tradit Marcell⁹) hulcus clauſa eſt & teſta malignitas. vuln⁹ aut patēs.

Humid⁹ & p̄ ſyncopā hudus dici p̄t. luue. Huda terit iguina barba. Alij abſq; aſpirato p̄ncipio vduſ ſcribi volūt: qđ vuid⁹ dicat⁹: b eſt vli

Humū. Regre in diſtione Humus (ginofus: Humus ſœ. gñis eſt: gñ & maſ. gñe veteres p̄tulerūt: teſtibus Capro & Probo. vñ Luitius ait in Adone. Humū humidum pedibus fodit. Grachus in Thyefte. Merſit humidū plātis humū. Ex quibus exemplis Priſcianus humū neu. potius vult eſſe generis qđ maſculini

I ante A

A: athlāt⁹ filia fuit. Io: Inachi filia fuit: & apud Plau. facit in grō Ionis. Ait em̄ i Aulularia. Qđ ſi Arg⁹ ſeruet q̄ tor⁹ oculus fuit: quē quōdam Ioni iuno cuſto dē addidit. Ioni: p̄p̄riū fuit nomē viri: cuius meminit Statius li. thebai. viij. cum

ait. Cultor Ion Piſe: cultorem daphnea cirrhe. Idē li. thebai. ix. Sternit Iona chromis: Chromin Antiphus: Antiphon Hypſeus. Ion item viola dñ. Rurſus Ion mons quidā eſt Aethio: p̄e: teſte Ptole. Ionus p̄p̄riū viri nomē fuit: de quo Luca. lib. vi. Primus theſſalicę rector teluris. Ionas p̄p̄riū fuit p̄phete nomē

Iacchus cū i latino abſq; aſpiratione & c exili & ch aſpirato ſcribit⁹: teſte Euſtachio. eſt a Tortelio: abſq; c: ſolū cū ch aſpirato Iachus ſcribi p̄cipiat. Nā (vt idē tradit Euſtachi⁹) vt ſi c metri grā interpoſitum eſt: vt. f. ſyllaba media p̄duci poſſit: qđ aſas in ybo iacho correpta eſt: nomē bacchi fuit. de qđ Virg. Grauiſſima vitis Iaccho. Neq; ab hio hias Iacchus deducit⁹: vt cum Catholico ſomniauit Vgutio.

Iaceo. cis. Require in diſtione iacio.

Iacio. cis: facit in p̄terito ieci. in ſupino iactum Iaceo iaces ſecūde coniuga. format p̄teritum iacui: idem quod a iacio

Iaculum neu. gñis miſſile dicit⁹. Iaculus autē maſcu. genus eſt ſerpentis. Lucanus li. ix. Et matrix violat aquæ: iaculiq; volucres

Iaculus. Require in diſtione iaculum

Iapigium. Require in dictione iapix
Iapis. Require ibidem.

Iapix huius iapigis cū y greco in secūda syl. scribitur: filius fuit Dēdali: a q̄ ea pars Italiæ: q̄ Calabrya dicitur: iapygia cognosciata est: ut Herodotus scripsit & Solin⁹. Vir. li. gnei. xi. Victor gargan⁹ p̄debat iapygis argis. h̄ est gargani iapygij ut expōit Serui⁹. Nā Gargan⁹ mons: eodē Serui⁹ teste: in iapygia est: q̄ per Calabriā vsq; in Adriaticū rēdit pelagus: vbi est etiā Apulia: ex q̄ nōnūq; Apuliē mons Gargan⁹ esse describitur: dicēte Lucano. li. v. Apulius Adriacas exit garganus in vadas. Iapix huius iapigis: cum i latino vtrōbq; vterus qdam est: de q̄ Luca. li. vi. Excipit aduersos zephyros et iapiga pind⁹ Iapis hui⁹ iapidis cū i latino vtrōbq; & i n̄ finē: nomē fuit Aetoli: q̄ ad Venetię p̄tes deueniens: de suo noīe oppidū p̄didit: a quo postea ea Venetię pars vbi Timau⁹ flui⁹ est: sibi nomē cognominata fuit. Virg. georgi. iij. Castella in tumulis: & lapidis arma timauī. Iapygiū cū y greco in secūda syllaba: promontoriū est Sallentinorum: teste Ptolemeo

I ante

Iber. Require in dictione iberus

Iberia. Ibidem.

Iberum. Ibidem

Iberus cū i latino a Tortel. scribitur: & absq; aspiratōe principij: est a Gasparino & Apuleio cū aspirato initio & y greco: hac videlicet scriptura Hyberus annotari p̄cipiāt: flui⁹ est Hispaniæ: testib; Solino & Pli. de q̄ Luca. lib. iij. Qui p̄stat terris aufert tibi nomē Iber⁹: q̄d & Iberū declinari pōt: testib; Capro & Probo: p̄sertim quādo flumē lequū. Inde Iberus iberia iber⁹: & iber iberis iberē: testib; Prif. & Ser. sup. lib. vij. gneid. Hora. Discet iberus: rhodaniq; potor. Lucañ. Occurrat iberis alter. Idē. Si tibi durus iber: aut si tibi terga dedisset. inde iberia cognominata est: alijs noīb; Hesperia: siue Hispania appellata. teste Pli. li. iij. natu. histo. cui⁹ populi iberi (ut dixim⁹) & iberes vocati sunt. Alia est eodē noīe Iberia: puincia iuxta pontū: in Colchida & Armeniā. de qua Hora. Herbasq; q̄s colchis: atq; iberia mittit: venenorū ferax. Huius populi etiā iberi & iberes dicti sūt: teste Prif. Virg. lib. gnei. ix. Pictus acu chlamidem: & ferrugine clarus iber. Valerius Flaccus lib. v. Horruit omnis armenig p̄tentus iber.

Ibis huius ibis vel ibidis cū i latino vtrōbq; scribitur: auis est Aegypti um. Est aut duplex ut scribit Herodor⁹. Altera nigra tota est. Alia Cicōniē nō absumilis: diuersa tñ a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpres. Sidorus. Papias. Vgutio. Catholicon: q̄ ibim Ciconiā interpretati sunt. Ibis hui⁹ ibidis cū y greco i secūda syl. gen⁹ est caprē siluestris: teste Pli. li. iij.

Hiero. in Iob ca. xxxix. Nūquid n̄rī tps part⁹ ibycū in petra. Et p̄ducit in obliq; by syl. fce/miniq; gñis est. Hībex hui⁹ hidicis cū aspirato initio & i lati. mas. gñis est: & i obliq; by syllabā corripit. Proprie Capreol⁹ appellat⁹: q̄d tñ nōnulli p̄ hirco vulgari qdam fermōe: p̄cipue infubres vsurpāt: cū dicunt: egli e vno hībeco. Ibis. Require in dictione ibis.

I ante C

Ico icis facit in p̄terito icit: teste Prif. qñ etiā & ieci. Coelius li. i. Qui cū his tā sēdus icistis. Cegi lius. Si vnq; qsq; viderit: quē catapultā aut balista iacerit. i. p̄cussit. Ico (ut tradit Caper) primam corripit syllabā: sed & nōnūq; illā p̄ducit. Vnde Lucr. lib. iij. aut. Que quō animi vis percussa est: exin corpus propellit & icit

Icona n̄r. Require in dictione icon.

Icon fce. gñis absq; aspirato initio & cū i latino & c exili scribitur: est ab Apuleio cū aspiratione hicon annotari p̄cipiāt. Nā apud grecos cū ex diphthongo absq; aspiratōe ΕΙΚΟΝ scribitur: dici pōt latine effigies. Pli. lib. xxxiij. natu. histo. Eoq; y o q̄ter ibi vicissent ex mēbris ipsoꝝ similitudine exp̄ssa: q̄s iconas vocāt. f. statuas dicari mos erat. Et ab actō greco ΕΙΚΟΝ nōnulli ex nostris etiā hēc icona declinari voluerunt. Quod etiā hoc iconisma hui⁹ iconismatis dici pōt: q̄d ab Vgutione: hēc iconisma huius m̄ declinari p̄cipit. Icon item teste ad Herēniū Cicerone figura est: cū. f. formē ad formā cum q̄dam similitudine fit collatio: aut laudis aut vituperatōis causa. ut si dicere. Ibat in p̄liū corpore tauri validissimū petu: leonis acerrimū. Iconiū cū i latino vtrōbq; & c exili: vrbs ē Lycaonię: teste Prole. Aliud est eodē noīe oppidū in Pōti ca regiōe Asiæ: teste Strab. Icus eadē scriptura a Cicero. in Rhetoricis: brevis appellat⁹ cōplexio. Incus hui⁹ incudis fce. gñis est: & p̄ducit cū syllabā. Hora. in arte poeti. Et male cornatos incudi reddere versus. Iuue. satyra. iij. Quae fornace graues: qua nō incude carēnā

Iconisma. Require in dictione Icon

Iconium. Ibidem.

Icus. Ibidem.

I ante D

Ida cū i latino scribitur: mons est Phrigiē & silua: cuius meminit Ouid. Fastor. iij. Didymon & cybelem: & amoenā fōtib; idam. Ali⁹ est eodē noīe: teste Prole. in Creta: dicēte Vir. li. gnei. xij. Diētamum gēitrix cretē carpit ab ida. Ida etiā vocata est filia Dardani Scytharū regis: q̄ noīe mater Mēnonis appellata est. Idas eadē scriptura: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ Virg. lib. gnei. x. Et tres: quos idas pater: & paria ifmara mittit. Hæc idus p̄falis tñ nūme. dici potest diuisio. Idulis ouis dicebatur: quę oibus mactabatur idibus Ioui: teste Festo